

Flertallet, ere kun Redaktionsændringer, og dem kan jeg lade ligge. De øvrige Ændringsforslag, som ere stillede i Betænkningen; angaa Forholdet mellem de to eller rettere de tre Venstregrupper og Socialdemokraterne, og dem skal jeg derfor aldeles ikke opholde mig ved, det er en Sport, som jeg overlader til dem alene.

Derimod finder jeg Anledning til at gøre et Par Bemærkninger til et Par af Ordførerne for de andre Grupper og navnlig til den højtærede Minister. Jeg vil dels til Udvalget og dels til den højtærede Minister gerne stille den Opfordring, at de ville tage under Overvejelse, hvorledes man bør stille sig overfor Eleverne fra Hærens Elevskole. Det er jo et Spørgsmaal, som er ganske overset indtil nu. Vi ville alle vide, at naar Eleverne ere komne ud af Hærens Elevskole, ere de bundne til at tjene 4 Aar. Hvis der saa ingen Sergentpladser ere ledige, komme de til at staa som Korporaler i disse 4 Aar; saa kunne de gaa deres Vej, men hvis de ville blive og vente paa Avancement, hvad naturligvis de fleste ville, thi det er jo derfor, de ere gaaede ind i Hæren; men der saa ikke er Pladser til dem, bliver Resultatet, at de kunne komme til at tjene bevisligt endogsaa indtil 7 Aar som Korporaler. Jeg tror, at enhver vil indrømme, at der ikke er synderlig Mening i, at de skulle staa paa Korporalslønning saa længe, naar de have faaet deres Eksamen og skulle være faste Underofficerer. Der er vel ikke i dette Lovforslag — taget Hensyn til Kadetterne, der, naar de ere afgaaede som Sekondløjtnanter ved Flaaden; maa staa og vente paa at blive Premierløjtnanter. Det forekommer mig, at det vilde være rigtigt, om vi naaede at tage et lignende Hensyn til de fra Elevskolen afgaaede Elever, der skulle være faste Underofficerer, og som altsaa i Artilleri- og Ingeniørkorpsset komme til at vente i en Række Aar, inden de kunne blive Sergenter.

Endelig vil jeg gerne henlede den højtærede Forsvarsministers Opmærksomhed paa nogle Funktionærer, der ikke staa i Kadrerne og altsaa ikke komme ind under denne Lønningslov. Der er Maskin- og Telegrafmestrene og nogle lignende Funktionærer i alt en fem, seks saavel ved Søforterne som ved Landbefæstningen, og som ere lønede paa Finansloven. Jeg skal henstille til den højtærede Minister at drage Omsorg for, at ogsaa deres Lønninger blive hævede i Niveau med den Forbedring, som eventuelt maatte blive

gennemført for deres ligestillede, som staa i Kadrerne.

Jeg skal dernæst blot henvende mig med et Par Ord til det ærede Medlem for Ringsted (Zahle). Naar han i Gaar talte om Kommissionen og hævdede, at det fra alle Sider var opfattet som en given Ting, at der ikke kunde blive rørt ved dette Spørgsmaal, forinden Kommissionen havde afgivet sin Betænkning og Regeringen taget Stilling dertil, saa maa jeg nedlægge den allerbestemteste Protest derimod. Jeg, som dog jo ogsaa var med til at give mit Besyv med i Laget ved den Lejlighed og talte for Kommissionens Nedsættelse; vil hævde, at jeg har ikke et Sekund tænkt mig, at man ikke skulde kunne ordne Lønningsspørgsmaalet uanset, hvilket Resultat Kommissionen maatte komme til i teknisk Henseende med Hensyn til Forsvarets Ordning. De to Ting have efter min Mening ikke det mindste med hinanden at gøre: Lønningslove ere Lønningslove, og ligesom man herinde har ordnet Lønningslovene for samtlige øvrige Administrationer; snart sagt, paa den røde Bygning nær; saaledes var det noget; der fulgte af sig selv; at ogsaa de her behandlede Lønninger maatte blive bragte i Højde med andre Etaters Lønninger. At det altsaa skulde være en Forudsætning, at vi ikke kunde beskæftige os med dette, maa jeg nedlægge den bestemteste Indsigelse imod. Jeg vil samtidig gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at jeg tror, at der paa et andet Punkt var en almindelig Forudsætning, nemlig ikke alene den, at der, som det hed, skulde være Stilhed, mens Retten sad; men ogsaa den, at Forsvarskommissionen ikke skulde sidde evig. Det er en Ting, som ogsaa fra det ærede Medlems Standpunkt kommer til at involvere i høj Grad paa Lønningsspørgsmaalet. Jeg havde tænkt mig den Gang, at i Løbet af et Par Aar maatte den have naaet noget af et Resultat, saa den kunde afgive en Art Betænkning. Jeg havde aldrig tænkt mig, at den kunde naa fuldtrædende Enighed og allermindst, at den i teknisk Henseende skulde kunne nævne nogen bestemt Plan. I den Henseende kunde den højst naa at slutte sig til de af de sagkyndige fremsatte Planer af en eller anden Art.

Med Hensyn til et andet Punkt — det er allerede berørt af det ærede Medlem for Assens (Berntsen) — vil jeg hævde i Modsætning til ham, at det er velbegrundet og naturligt at ordne Officerslønningerne, lige saa vel som man har ordnet Underofficers-